

Moji milí,

s úzkostí hledíme k Vánocům. Sledujeme vývoj vládních nařízení. Modlíme se, aby "se to do Vánoc nějak uvolnilo". Už jsme letos přišli o Velikonoce. Byli bychom rádi, kdyby se věci vrátily do normálu a my mohli zapomenout na bláznivý rok 2020. Je však třeba věřit, že ani rok 2020 se jen tak nějak nevetřel do Božího plánu a že tedy v něm má své pevné místo. Mimo jiné - jak se díky covidu poměry vyhrcoují, tak se také stává zřetelnou pravda o leccem a o leckom.

Nedávno jsem četl zamyšlení jednoho kněze, kterému byla před třemi lety diagnostikována amyotrofická laterální skleróza (zkratka ALS, známá též jako Lou Gehrigova choroba či onemocnění motoneuronu). Je to progresivní, fatální, neurodegenerativní onemocnění motorických neuronů mozku a míchy. Člověk se přestává hýbat, mluvit a je naprosto odkázán na pomoc okolí. Článek, který jsem četl, byl "napsán" očima pomocí speciálního softwaru. Ten kněz letos onemocněl na covid. Jeho svědectví je velmi silné. Říkal, že tak obrovský zmatek, strach, opuštěnost nepocítil ani před těmi třemi lety, kdy se dozvěděl o své diagnóze ALS. Je přesvědčený, že společně s virem covid (který nijak nezpochybňuje) "chytil" silný útok zlého ducha, který podle jeho tvrzení působí společně s virem a uvádí lidi do strachu a následně zoufalství. Kněz nakonec musel do nemocnice a to znamenalo sice nedobrovolný, ale zato požehnaný půst od médií, tabletu, telefon, fejsbůku, twiteru a dokonce i dobré knihy. Říkal, že jediné, co mu zbylo, byly myšlenky na Krista a vnitřní rozhovor s ním. A to ho osvobodilo od paniky a zoufalství, neboť ďábel myšlenky na Boha a Krista nesnáší. Podobnou myšlenku ohledně covidu a ďábelského útlu jsem četl už na jaře u jednoho exorcisty. Sám jsem měl podobný dojem a zkušenost. Moje maminka a celá rodina doma také onemocněla na covid. Měli takzvaný normální průběh nemoci, do nemocnice nikdo nemusel. Přesto byla maminka v těžké depresi. Vypadalo to, že ani nechce s nemocí bojovat. Modlil jsem se za ni několik dní modlitbu osvobození, kterou jsem pak také umístil na naše webové stránky. Je to modlitba za uzdravení mysli, těla a ducha. Používá se, když nepřírozený démonický útok jde ruku v ruce s psychickou nebo fyzickou nemocí. Je možné se tuto modlitbu modlit za druhé (jmenovitě), nebo i za sebe sama. Asi po třech dnech jsem maminku v telefonu ani nepoznával. Byla veselá, říkala, že už je v pořádku, chystala se na životní svatou zpověď, na které pak i byla.

Opravdu to často vypadá, jako by ďábel byl puštěný ze řetězu. Poznává se to podle síly agresivních reakcí, zmatku, lží, strachu, rezignovanosti, kritiky, vzdávání se společenských kontaktů, přátelství, rodinných vztahů, nárůstu sebevražedných myšlenek a dokonaných sebevražd (letos počet stoupl 10x), rostoucí závislosti mnohých (nejen mužů) na pornografii. Jako by si ten zlý tak věřil, že už se ani nepokouší skrývat.

Máme tedy před sebou Vánoce. Média nás chlácholí, že budou zase krásnější než loni. Tu spoustu dáreků a jídla si přece můžeme objednat po internetu a o to přece jde. Také se objevily návrhy přesunout Vánoce na léto, abychom si je mohli patřičně užít. Jenže my křesťané máme pravdu o Vánocích v sobě. Víme, že Bůh přišel do tmy tohoto našeho světa a víme proč. První, kteří se mu poklonili, byli veřejní hříšníci. Pastýři. Přišel totiž, aby přemohl toho zlého a vytrhl nás lidi a celé stvoření z jeho nadvlády. Svatý Pavel připomíná, že skrze jednoho člověka se celé množství stalo hříšníky a tak se opět skrze jednoho člověka musí uskutečnit ospravedlnění vykoupením. (Římanům 5, 12-19). Na začátku slyší Adam od Boha větu: „*Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení. (Genesis 3, 17).* Je tu řeč o prokletí, protože člověk svým hříchem vypustil do světa džina z láhve, zlo z Pandořiny

skříňky. Odevzdal sebe i svět, který mu Bůh dal, ďáblovi. Do této tmy přichází Pán, aby ďábla přemohl a prohlásil svou vládu nad člověkem a světem.

Jaké k tomu použil prostředky? *"Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán."* (Filipanům 2, 6-11). V tom okamžiku, o kterém si ďábel myslel, že je jeho triumfem, byl ve skutečnosti poražen.

Možná bychom rádi, za pomoci kosmetických změn, které nebolí, a s udržováním všeho v zajetých kolejích, spěli vpřed ke světlým zítřkům. K lepší, hygieničtější, zdravější společnosti. Pomohou nám s tím přece odborníci, kterým tak bezmezně věříme, přestože trvdí každý týden něco jiného. Už docela dlouho mluví různí světoví politici o takzvaném "great reset" - velkém resetu. Klaus Schwab, zakladatel a šéf Světového ekonomického fóra, o tom dokonce napsal knihu. Píše a přednáší o tom, jak bude pandemie příležitostí k velkému restartu světa. Jako by jí vítal. Celé je to prošpikováno socialistickými utopiemi o dokonalejší, beztrždní společnosti bez hranic. Světlé zítřky, jen co je pravda. Víme, jak všechny podobné sociální experimenty končí.

Myslím si, že Bůh dopustil všechno to, co právě zakoušíme, aby nás zbavil falešných jistot a polovičatosti a konzumního přístupu k němu. A také, aby se, jak říkal stařec Simeon Panně Marii, "ukázalo smýšlení mnohých srdcí". Spolu s mnohými svatými si myslím, že než bude církev, víra, triumfovat, musí projít křížovou cestou. Když naši křížovou cestu srovnáme s tou Pánovou, zjistíme, že je to stále ještě velký nepoměr. Hledíme k Vánocům, které budou pravděpodobně na venek duchovně chudé. Přesto víme, že právě lidská bída povolala Boha na zem. Vánoce předchází Advent. Doba pokání a volání o smilování. "Prolom, Pane, nebesa a sestup dolů, Mesiáši". Sestup do našich srdcí, do našich rodin, do našich vztahů a utěš nás v naší bídě, kterou pokorně uznáváme.

Panna Maria, jejíž jediným zajištěním byla víra v Boha a opora, kterou měla ve svatém Josefovi, ať se za nás všechny, za naše blízké, za naši farnost a celou církev přimlouvá.

Přeji vám všem duchovní a pokojný Advent a Vánoční radost, kterou nám svět nemůže vzít.

Váš Otec Karel